

Commissie Zorgvuldig Bestuur

CZB/KL/KSO/2021/461

BETREFT: Politieke uitspraken in een cursus Nederlands.

1. PROCEDURE

1.1. Ontvangst: 1 februari 2021

1.2. Verzoekster

(X)

1.3. Verweerder

(Y)

(Z)

1.4. CZB

Bij brief van 29 januari 2021, aangetekend verstuurd en door het secretariaat van de Commissie ontvangen op 1 februari 2021, zendt de verzoekster haar klacht aan de Commissie.

Bij aangetekende brief van 9 februari 2021 bezorgt het secretariaat de klacht aan het schoolbestuur.

Bij aangetekende brief van 22 februari 2021 wordt het verweer (+ bijlagen) door de verwerende partij aan het secretariaat van de Commissie bezorgd.

Dit verweer wordt via e-mail aan de verzoekster gezonden op 24 februari 2021.

Bij e-mail van 2 maart 2021 worden de betrokken partijen uitgenodigd voor de zitting van 15 maart 2021.

2. INHOUD van de KLACHT

Verzoekster werd gecontacteerd door enkele leerlingen van de betrokken school, die haar foto's bezorgden van hun cursus Nederlands. Op de bewuste foto's is leerstof te zien die het verschil kadert tussen een standpunt en een argument, geïllustreerd met voorbeelden.

De verzoekster meent dat met de voorbeelden in de cursus "duidelijk gebruik wordt gemaakt van tendentieuze berichtgeving over onze partij" en dat er "duidelijk sprake is van een bepaalde teneur jegens onze partij". Dit niet enkel omdat de partij 2 keer als voorbeeld in negatieve zin wordt gebruikt, maar ook omdat geen enkele andere politieke partij betrokken wordt, en daarnaast zelfs Donald Trump een veeg uit de pan krijgt, waarbij de bijbehorende verklaring niet ter zake doet.

De kwestieuze voorbeelden luiden als volgt:

- “(X) is geen democratische partij (feitelijk argument), ik zal er dus nooit op stemmen (standpunt).”
- “(X) is een racistische partij (waarderend argument), ik zal er dus nooit op stemmen (standpunt).”
- “Trump zegt dat hij de meest populaire president ooit is (standpunt), want bij zijn inhuldiging was de grootste menigte ooit (feitelijk argument).”

De in de cursus gebruikte voorbeelden zijn volgens verzoekster ver van politiek neutraal. Zij stelt verder: “Het is niet aan leerkrachten om een politieke mening op te dringen aan leerlingen, noch aan sfeerschepping te doen rond een bepaalde politieke partij of voorkeur.”

De verzoekster meent dan ook dat sprake is van een schending van artikel 8 van de Codex Secundair onderwijs, dat luidt als volgt: ‘*Er mag in de school geen politieke propaganda worden gevoerd en er mogen geen politieke activiteiten worden georganiseerd.*’

Zij verwijst tot slot naar de uitspraak van de Commissie in de gelijksoortige zaak nr. CZB/KL/KSO/2007/185.

3. INHOUD van het VERWEER

De verwerende partij geeft de volgende repliek op de klachten van de verzoekster.

3.1. De verwerende partij betwist de *ontvankelijkheid* van de klacht.

In dat verband stelt zij in de eerste plaats dat de verzoekster niet over een rechtmatig belang bij de klacht beschikt. Zij verwijst naar de rechtspraak van de Raad van State waar onder een belanghebbende wordt begrepen diegene die een rechtstreeks, persoonlijk, direct, actueel, zeker en wettig belang heeft. Volgens verwerende partij toont de verzoekster op geen enkele wijze aan dat zij in casu als belanghebbende kan worden beschouwd. Er blijkt ook niet dat verzoekster spreekt namens of met medeweten van de betrokken ouder(s) of leerling(en).

Daarnaast stelt verwerende dat waar een klacht maar ontvankelijk is indien ze betrekking heeft op de toepassing van de beginselen van zorgvuldig bestuur, de verzoekende partij niet toelicht op welke wijze de aangehaalde feiten zouden vallen onder de noemer ‘propaganda’.

3.2. Met betrekking tot de *gegrondheid* van de klacht, meent verwerende partij dat deze als ongegrond moet worden afgewezen, nu de twee aangehaalde voorbeelden in de cursus geenszins politieke propaganda uitmaken.

Verwerende partij situeert als volgt de foto’s die de aanleiding van de klacht vormen.

De foto’s betreffen passages uit de module 11 “Argumenteren” van de cursus Nederlands voor het 4^e leerjaar die door de drie betrokken leerkrachten werd opgesteld. De module argumenteren sluit aan bij de leerplandoelstellingen Nederlands voor de tweede graad, dewelke aan de Commissie worden voorgelegd. Het doel van de desbetreffende les, die past binnen de leerlijn zakelijk lezen, was louter om in aansluiting op de les uit het derde leerjaar de kennis omtrent standpunten en argumenten verder uit te diepen en inzichten bij te brengen in de verschillende soorten standpunten en argumenten, om zo de leerlingen in staat te stellen hun eigen standpunten te onderbouwen met passende argumenten, alsook open doch kritisch naar standpunten van derden te luisteren.

De betwiste passages hadden geen ander doel dan de leerplandoelen. De leerkrachten geven daarbij een aantal voorbeelden van standpunten uit reële taalsituaties (politiek, economisch, humaan ...) om zoveel mogelijk in te spelen op de leefwereld van de jongeren, en zo de betrokkenheid en de bereidheid tot reflectie te verhogen. De inhoud van de standpunten dienen

dan ook enkel een taaltechnisch doel: het traceren van de taalsystematiek achter het standpunt, het onderzoeken van de status van een uitspraak (feit of mening), het herkennen en benoemen van de argumentatievormen. De standpunten worden niet inhoudelijk behandeld, enkel de taalkundige kwaliteit/systematiek van de standpunten en argumenten worden beoordeeld.

Verwerende partij onderstreept daarbij dat de leerkrachten deze les behandelen vanuit hun politieke neutraliteit als leerkracht, zonder de intentie om een persoonlijke visie of positie in te nemen.

Waar de twee betwiste voorbeeldzinnen aldus in een ruimere context moeten worden gezien, wijst verwerende partij ook op de specifieke context van de aangehaalde voorbeelden:

- bij de passage '*(X) is een racistische partij*' wordt duidelijk aangegeven dat het een voorbeeld is van een waarde-argument. Het bevat een waarde-oordeel van de spreker en dus zal de spreker dat oordeel goed moeten onderbouwen wil hij/zij er een goede argumentatie rond opbouwen. Hieruit spreekt op geen enkele manier een waarde-oordeel van de leerkracht, noch wordt het als een feit of waarheid door de leerkracht naar voren geschoven. Wel integendeel: uit de context blijkt juist dat het een subjectieve bewering is. Het is net omwille van deze subjectiviteit dat het voorbeeld wordt gehanteerd.
- bij de passage '*(X) is geen democratische partij*', wordt dan weer duidelijk vermeld dat dit een feitelijk argument is in die zin dat het als een feit gepresenteerd wordt, in welk verband de cursus stelt: "een feitelijk argument hoeft niet waar te zijn, als de spreker claimt dat zijn argument waar is, noemen we het een feitelijk argument." De vergelijking wordt gemaakt - in dezelfde cursus en in de context van het voorbeeld - met president Trump die als een feit naar voren schoof dat zijn inauguratie de grootste opkomst ooit kende, maar wie foto's ziet van zijn inauguratie en die van zijn voorgangers, stelt vast dat deze uitspraak niet juist is. Het is perfect begrijpbaar voor een leerling dat ook de bewering m.b.t. het democratisch gehalte van (X) dus een stelling is die niet noodzakelijk waar hoeft te zijn, maar enkel als feit door de persoon die de bewering doet, wordt naar voren geschoven.

Verwerende partij wijst nog op het belang om leerlingen aan te leren verschillende soorten argumenten en daarbij meningen en feiten van elkaar te kunnen onderscheiden. Een kennismaking met de werking van argumentatieleer, de democratie en de fundamentele waarden en rechten die aan een democratische samenleving ten grondslag liggen, vormen onderdelen van de eindtermen, waarvan de invulling tot de pedagogische vrijheid van de school behoort.

Volgens verwerende partij kan in geen van beide voorbeelden op enige wijze een bepaalde politieke propaganda worden gezien, nu het enkel gaat om twee voorbeelden van een subjectieve argumentatie, waarbij de cursus ook duidelijk aangeeft dat het subjectieve beweringen zijn - en dat onderscheid kunnen maken vormt nu net het specifieke doel van deze les. De klacht kan volgens haar dan ook op geen enkele wijze onder het verbod vallen zoals voorzien in artikel 8 Codex Secundair onderwijs. Volgens verwerende partij kan geen sprake zijn van politieke propaganda nu de cursus duidelijk aangeeft dat de gewraakte beweringen net gebrekkig zijn in de argumentatie-opbouw.

3.3. Verwerende partij geeft aan meteen te hebben gereageerd nadat de verzoekende partij op 25 januari 2021 de betwiste passage uit de cursus op sociale media had gepost, wat voor ophef zorgde.

Schoolbestuur en directie hebben daags nadien een bericht verstuurd naar alle leerlingen van het vierde jaar en hun ouders, alsook naar de leerkrachten, waarin duidelijk wordt gesteld dat de passage uit de cursus een onderdeel is van een genuanceerder geheel en dat het noch de

intentie van de leerkracht noch van de school geweest is om een politiek standpunt in te nemen. Mocht iemand zich toch persoonlijk geraakt weten door deze passage, zo wordt in het bericht gesteld, dan wensen het schoolbestuur en de directie zich daarvoor te verontschuldigen. De brief bevatte ook een uitnodiging om persoonlijk in gesprek te gaan met wie dat wenste (personeel, ouders, leerlingen).

Verder heeft de directie de betrokken leerkrachten gevraagd de bewuste passage in de cursus aan te passen, wat intussen ook effectief gebeurde. De herwerkte ‘module 11: soorten argumenten’ wordt aan de Commissie voorgelegd.

Waar de school niet kan nagaan hoeveel leerlingen de verzoekende partij hebben gecontacteerd, heeft zij zelf slechts weet van één leerling (van de 183 leerlingen van het vierde jaar die de betrokken lessen hebben gevolgd) die blijkens een voorgelegd relaas van de betrokken leerkracht op de voorbeelden heeft gereageerd. De ouder van deze leerling heeft naar aanleiding van de communicatie van schoolbestuur en directie, om een gesprek gevraagd. Tijdens dit gesprek hebben de pedagogisch directeur, de leerkracht Nederlands en de voorzitter van het schoolbestuur duidelijk gesteld dat het geenszins de bedoeling was om een politiek standpunt in te nemen en dat de school haar politieke neutraliteit te allen tijde wenst te bewaren. Er werd ook geduid dat de cursus werd aangepast en dat de school een open dialoog aanmoedigt. De ouder was tevreden met de verduidelijkingen en concludeerde dat de zaak hiermee voor hem afgehandeld was. Ook zijn zoon bevestigde dat dit voorval geen enkele invloed heeft op de lessen die hij sindsdien volgt.

3.4. Verwerende partij besluit dat geen politieke propaganda noch politieke activiteiten in de betrokken lessen Nederlands hebben plaatsgevonden. De betrokken leerkrachten Nederlands hebben in alle neutraliteit een cursus Nederlands opgemaakt overeenkomstig de leerplandoelstellingen. In de cursus noch in de les was sprake van “tendentieuze berichtgeving” over de politieke partij waar verzoekende partij aan verbonden is. De leerkrachten hebben zich in de les volgens verwerende partij wel degelijk politiek neutraal gedragen. Op geen enkel ogenblik hebben zij een politieke mening of voorkeur aan leerlingen opgedrongen en evenmin hebben zij aan sfeerschepping rond een bepaalde politieke partij gedaan. Daarmee verschilt de voorliggende zaak ook grondig van de door verzoekende partij aangehaalde zaak nr. CZB/KL/KSO/2007/185.

Indien de Commissie toch van oordeel zou zijn dat de school het decretaal verbod op politieke propaganda zou hebben geschonden, dan wijst verwerende partij erop dat het alvast nooit de intentie van de leerkrachten noch van de school is geweest om een politiek standpunt in te nemen.

Verwerende partij verzoekt de Commissie de klacht als onontvankelijk, minstens ongegrond af te wijzen.

In ondergeschikte orde vraagt zij te oordelen dat er geen reden is om een sanctie op te leggen gelet op de constructieve reactie en het verwijderen van de passage uit de cursus.

4. ZITTING COMMISSIE

4.1. Datum en uur: 15 maart 2021 (om 13.00 uur).

4.2. Kamer

Kamer bevoegd voor het secundair onderwijs, het deeltijds kunstonderwijs, het volwassenenonderwijs en de centra voor leerlingenbegeleiding.

4.3. Commissieleden

De Commissie is in overeenstemming met artikel VII.2 Codificatie sommige bepalingen voor het onderwijs en de ministeriële besluiten van 14 juli 2015 en 21 mei 2019 betreffende de samenstelling van de Commissie Zorgvuldig Bestuur als volgt geldig samengesteld:

Bengt Verbeeck, voorzitter.

Paul De Cock, Ivo Van Genechten, Luc Faes, Rita Lambregts, leden.

4.4. Aanwezige betrokkenen, getuigen, deskundigen, raadslieden

- Voor verzoekende partij:

- (Xx);

- (Xy).

- Voor verwerende partij:

- (Y);

- (Z);

- (W).

4.5 Stemming

De Commissie heeft na beraadslaging eenparig de volgende conclusies opgesteld inzake bevoegdheid en beslissing.

5. BESLISSING VAN DE COMMISSIE

5.1. Regelgeving

** Codificatie sommige bepalingen voor het onderwijs*

Art. VII.5.

De Commissie beslist over de gegrondheid van klachten van belanghebbenden inzake:

1° ...;

2° de bepalingen van artikel 51 van het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997, van artikel 7 tot en met artikel 10 van de codificatie betreffende het secundair onderwijs, van artikel 14bis van het decreet van 1 december 1998 betreffende de centra voor leerlingenbegeleiding, van artikel II.48 tot en met II.52 van deze codificatie en van artikelen 120 tot en met 125 van het decreet van 15 juni 2007 betreffende het volwassenenonderwijs;

3° ...;

Wanneer zij oordeelt dat een klacht gegrond is, kan zij beslissen om :

1° een gedeeltelijke terugbetaling van de werkingsmiddelen van de betrokken school, de betrokken instelling, het betrokken centrum voor leerlingenbegeleiding of de betrokken instelling voor deeltijds kunstonderwijs op te leggen. De terugvordering of inhouding kan echter niet meer bedragen dan 10 procent van deze werkingsmiddelen en kan er niet toe leiden dat het aandeel in de werkingsmiddelen dat bestemd is voor personeelsaangelegenheden in absolute cijfers kleiner wordt dan wanneer de maatregel niet zou getroffen zijn;

2°

Deze sanctie wordt slechts uitvoerbaar de dag nadat de termijn om beroep in te stellen bij de Vlaamse regering verstreken is.

Voorafgaandelijk aan het opleggen van een sanctie nodigt de Commissie het betrokken schoolbestuur, de betrokken inrichtende macht of het betrokken bestuur uit om de bestreden rechtshandeling in te trekken of te herzien of in een passende genoegdoening te voorzien.

** Codex Secundair Onderwijs*

Art. 8.

Er mag in de school geen politieke propaganda gevoerd worden en er mogen geen politieke activiteiten worden georganiseerd.

In afwijking van het vorige lid kunnen politieke activiteiten in de school worden toegelaten buiten de periodes waarin er schoolactiviteiten zijn en buiten de periode van 90 dagen voorafgaand aan een verkiezing. Personeelsleden en leerlingen worden niet gevraagd of aangezet om aan deze activiteiten deel te nemen. Het schoolbestuur kan niet betrokken worden bij de organisatie van een politieke activiteit en houdt rekening met het beginsel van gelijke behandeling bij de toepassing van deze bepaling.

Onder politieke activiteiten wordt hier verstaan alle activiteiten die worden georganiseerd door politieke partijen of politieke mandatarissen van politieke partijen, waarvan de standpunten en gedragingen niet in strijd zijn met het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden.

** Omzendbrief SO 78 van 27 november 2001 betreffende zorgvuldig bestuur in het secundair onderwijs*

5.2. Ontvankelijkheid

De verwerende partij werpt op dat de verzoekende partij niet aantoonde over het vereiste belang bij de klacht te beschikken.

Overeenkomstig art. VII.5. Codificatie sommige bepalingen voor het onderwijs kan iedere belanghebbende bij de Commissie een klacht indienen met betrekking tot de toepassing door een school van de decretaale bepalingen inzake zorgvuldig bestuur.

De verzoekende partij in voorliggend dossier is als jongerenorganisatie verbonden aan een politieke partij. De klacht heeft betrekking op lesmateriaal waarin deze politieke partij wordt aangehaald op een wijze die volgens verzoekende partij als een schending van het decretaal verbod op politieke propaganda en politieke activiteiten moet worden beschouwd. Voor de Commissie staat het buiten betwisting dat een politieke partij als dusdanig belang heeft bij de naleving van dit verbod en aldus vermeende inbreuken daarop bij de Commissie moet kunnen aanklagen. (zie ook: CZB/V/KBO/2004/73, CZB/KL/KSO/2015/368).

De Commissie is van oordeel dat verzoekende partij van een voldoende belang bij de klacht doet blijken.

De verwerende partij stelt verder dat waar een klacht maar ontvankelijk is indien ze betrekking heeft op de toepassing van de beginselen van zorgvuldig bestuur, de verzoekende partij niet toelicht op welke wijze de aangehaalde feiten zouden vallen onder de noemer ‘propaganda’.

De Commissie stelt vast dat de verzoekende partij in de klacht feiten aanbrengt en aangeeft waarom deze feiten volgens haar een inbreuk vormen op het verbod op politieke propaganda en activiteiten zoals bepaald in art. 8 Codex Secundair Onderwijs. Of in voorliggend dossier effectief sprake is van politieke propaganda en een inbreuk op de desbetreffende bepalingen in het decreet, zal door de Commissie verder worden nagegaan bij de beoordeling van de gegrondheid van de klacht.

De Commissie is van oordeel dat klacht ontvankelijk is.

5.3. Beslissing

5.3.1. Algemeen

Politieke propaganda en politieke activiteiten in een school zijn verboden. Op dat decretaal verbod van politieke propaganda en activiteiten werd met het decreet van 1 juli 2011 betreffende het onderwijs XXI in een afwijking voorzien. Sinds 1 september 2011 zijn politieke activiteiten in de school toegelaten buiten de periodes waarin er schoolactiviteiten zijn en buiten de periode van 90 dagen voorafgaand aan een verkiezing. Onder politieke activiteiten wordt verstaan alle activiteiten die worden georganiseerd door politieke partijen of politieke mandatarissen van politieke partijen, waarvan de standpunten en gedragingen niet in strijd zijn met het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden.

De versoepeling van het verbod geldt dus enkel ten aanzien van politieke activiteiten die in een school plaatsvinden buiten de periodes van de schoolactiviteiten en buiten de periode van 90 dagen voorafgaand aan de verkiezingen.

De Commissie zorgvuldig bestuur stelt vast dat het principe dat politieke propaganda en politieke activiteiten in een school niet toegelaten zijn, gehandhaafd blijft. De wetgever heeft een breed verbod op het oog gehad omdat het de bedoeling is dat het onderwijs in alle gevallen neutraal zou zijn ten aanzien van elke politieke activiteit. Ook een activiteit die geen politieke inhoud heeft, kan door de context waarin die wordt georganiseerd, moeten worden beschouwd als promotie voor een bepaalde politieke strekking of partij en dus als verboden politieke propaganda.

Het breed verbod op politieke activiteiten geldt ten aanzien van het schoolbestuur en de verschillende instanties binnen de school. Politieke propaganda en politieke activiteiten in de onderwijsinstellingen tijdens de schooluren, door welke persoon of instantie dan ook en ongeacht voor wie bestemd, zijn verboden.

Leerlingen, ouders en personeel kunnen niet via de school benaderd worden met informatie of gadgets die als propaganda voor of tegen een politieke partij moeten worden beschouwd.

5.3.2. Toepassing

De klacht heeft betrekking op enkele voorbeelden die zijn vermeld in het onderdeel ‘argumentatieleer’ van de cursus Nederlands voor het vierde leerjaar van de betrokken school. Volgens verzoekster zijn deze voorbeelden verre van politiek neutraal nu de politieke partij waaraan zij verbonden is daarin tot tweemaal toe in negatieve zin wordt aangehaald, en geen enkele andere politieke partij betrokken wordt, waarmee volgens haar een inbreuk wordt geplaagd op het decretaal verbod op politieke propaganda en politieke activiteiten.

De Commissie stelt vast dat de module ‘argumenteren’ aansluit bij de leerplandoelstellingen Nederlands en erkent dat het een positieve impact kan hebben op de betrokkenheid van de leerlingen wanneer binnen deze module ter illustratie van standpunten en argumenten gebruik gemaakt wordt van voorbeelden die herkenbaar en uit het leven gegrepen zijn. Aldus worden

de betwiste voorbeelden '*(X) is een racistische partij*' en '*(X) is geen democratische partij*' hier gehanteerd als een voorbeeld van een waarde-argument respectievelijk een feitelijk argument, en worden ze ook duidelijk als zodanig in de cursus naar voren gebracht. In die zin moeten de voorbeelden volgens de Commissie duidelijk worden onderscheiden van een politieke uitspraak die door een leerkracht zou zijn gedaan, zoals dit het geval was in de door de verzoekster aangehaalde zaak CZB/KL/KSO/2007/185. Er blijkt uit het dossier ook geenszins dat de voorbeelden tijdens de bewuste les niet louter als zijnde een voorbeeld van een argument aan bod zijn gekomen en door een leerkracht verder zouden zijn aangegrepen om daadwerkelijk een politiek standpunt te formuleren dan wel een oordeel uit te spreken over een welbepaalde politieke partij.

Kunnen de betwiste uitspraken aldus duidelijk worden gekaderd in de lessen argumentatieleer als zijnde voorbeelden van een mening of argument, dan kan de Commissie toch ook niet om de vaststelling heen dat in de voorbeelden opgenomen in de cursus slechts sprake is van 1 bepaalde politieke partij, die dan tot tweemaal toe in een negatieve zin wordt aangehaald. Waar het volgens de Commissie zeker te ver zou gaan om te stellen dat het gebruik op zich van politieke uitspraken in de desbetreffende lessen als voorbeeld ter illustratie van een mening of argument niet meer mogelijk zou zijn – in functie van de leerplandoelstellingen kan dat in dit geval zelfs nuttig blijken –, dan blijkt naar het oordeel van de Commissie dat de school in voorliggend dossier toch niet de voorzichtigheid aan de dag heeft gelegd die bij het gebruik van dergelijke voorbeelden van haar mocht verwacht worden in het licht van het decretaal verbod inzake politieke propaganda. De keuze om bij de voorbeelden een welbepaalde politieke partij tot tweemaal toe in negatieve zin aan te halen, kan voor de betrokken leerlingen, die overigens nog volop in een (politieke) leerfase zitten, worden ervaren als een negatieve sfeerschepping rond die partij, wat te allen tijde dient vermeden te worden. Van deze leerlingen kan niet worden verwacht dat ze geheel abstractie zouden maken van het politieke aspect dat in zulke voorbeelden naar voren komt en zich louter concentreren op de achterliggende leerstof inzake argumentatieleer.

Bijkomend stelt de Commissie vast dat in de gehanteerde voorbeelden zonder meer een politieke partij in haar geheel wordt aangehaald, daar waar het zeker mogelijk moet zijn gebruik te maken van welbepaalde meningen of standpunten die duidelijker zouden kunnen worden gekaderd. Wat het voorbeeld met president Trump in dit opzicht betreft, stelt de Commissie vast dat met dit voorbeeld werd ingespeeld op een historische uitspraak die de president zelf daadwerkelijk heeft gedaan.

De Commissie neemt wel kennis van de initiatieven van de school om de situatie zo snel mogelijk recht te zetten. Zo ondernam de school o.m. een klassikaal gesprek, stuurden zij een verontschuldiging en een uitnodiging tot een persoonlijk gesprek uit, vond een gesprek plaats met een ouder die daarom vroeg, en werden de betwiste voorbeelden uit de cursus verwijderd.

5.3.3. De Commissie komt tot volgende beslissing:

De betwiste uitspraken kwamen aan bod tijdens de lessen argumentatieleer als voorbeeld ter illustratie van een mening of argument. Uit het dossier blijkt niet dat door de betrokken leerkrachten zelf uitdrukkelijk een politiek standpunt werd ingenomen.

De Commissie is wel van oordeel dat de school in het licht van de politiek neutrale houding die zij te allen tijde behoort aan te nemen, erg onvoorzichtig is geweest door bij het gebruik van voorbeelden uit een politieke context één welbepaalde politieke partij tot tweemaal toe in negatieve zin aan te halen. De klacht is om die reden gedeeltelijk gegrond.

Gelet op de gepaste initiatieven die de school inmiddels heeft genomen om de situatie recht te zetten, acht de Commissie geen verdere maatregelen nodig.

6. BEROEP

Tegen een beslissing van de Commissie kan binnen een termijn van zestig kalenderdagen die ingaat de tweede dag na de postdatum van de betekening van deze beslissing, bij aangetekend schrijven een beroep bij de Vlaamse Regering, in de persoon van de Minister van Onderwijs ingesteld worden (met een afschrift aan het secretariaat van de Commissie).

Brussel, 15 maart 2021

Frederik Stevens
Waarnemend Secretaris

Bengt Verbeeck
Voorzitter